

съвещание по литературни въпроси, а може би и политическо и след вечерята аз побързах да се сбогувам за да не преча, като и двамата изразиха надежда, че зинапред ще можем да се срещаме по-често. При сбогуването той ми подари стихосбирката си "Моторни песни" с посвещения. Уви, това не можа да се сбъдне. За последен път се видях с Вепцаров през есента същата година във Варна. И сега си спомням много добре мястото - беше на улица "Преслав", почно срещу старата сладкарница "Париж". Тук можахме да поговорим съвсем кратко. Придружаваше го непознат на мен човек и Вепцаров ми се извини, че много бързал по някаква неотложна работа.

От този момент не чух нищо повече за него и останах потърсен, когато уснах гресната вест, че бил разстрелян заедно със своите другари.

Инж. Живко Тодоров

Гл.конструктор на проект в НИИКИК

Варна, 20.8.66 г.

ИНСТИТУТ ЗА
ЛЕНТА ПРА

